

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VI. Quæritur an ordinationes omnium Metropolitanorum pertineant ad Summum Pontificem tanquam Patriarcham Occidentis. Concluditur ad eum pertinere ordinationem Metropolitanorum qui Diœceseos Vrbicariæ ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

rum canonum statuta, electio & voluntas requiriatur. Apud Hincmarum tamen, & in antiquis formulis, legimus electiones Metropolitanorum factas esse a clero tantum & populo civitatis, absque Episcoporum suffragio.

V. Ordinationes autem sive consecrationes Metropolitarum pertinebant ad Patriarchas; ut pater ex Actione xvi. Chalcedonensis Synodi, qua sedem Constantiopolitanam evehens ad honorem patriarchatus, & Dioecesim ejus synodumque patriarchalem componens ex provinciis Pontica, Asiana, & Thracica, novo quidem Patriarchae concedit ordinationes Metropolitanorum harum Dioeceseon, non tamen Episcoporum, quos a suis Metropolitanis ordinari debere censet. Sed ordinationem celebrare debet Episcopus CP. postquam decretum electionis ad eum fuerit delatum, ejusque arbitrio relinquitur personam electam evocare Constantinopolim, illic ordinandam, aut consensum suum dare ut ibi ordinetur ubi electio celebrata est, *ergo Antiochiam uincit.* Id ipsum probatur ex epistola Innocentij I. ad Alexandrum Episcopum Antiochenum, in qua sic scriptum est: *Metropolitanos auctoritate ordinas singulari. Patriarcha verò Aegypti non solum Metropolitanos Aegyptiacos Dioecesos ordinabat, sed etiam omnes Episcopos a suo patriarchatu pendentibus, ut constat ex epistola synodica Concilij Nicæni, que extat apud Theodoretum lib. i. cap. i x. & ex epistolis Synesij ad Theophilum Episcopum Alexandrinum. Idem jus sedi sua afferre tentavit Alexander Episcopus Antiochenus, id est, jus ordinandi non solum Metropolitanos, sed etiam reliquos Episcopos sedi sue subjectos. Defiderium ejus approbavit Innocentius I. ad ejus consulta respondens; eo tamen adhibito temperamento quad ordinationem Episcoporum secundi gradus, ut vicinos quidem ad se accersat, longè tamen positos in provinciis consentiat ordinari: Ceteros non sine permisso conscientiâ tua sines Episcopos procreari. In quibus hunc modum recte servabis, ut longè positos, literis datis, ordinari censeas ab iis qui nunc eos suo tantum ordinant arbitratus vicinos autem, si existimas, ad manus impositionem tue gratia statuas pervenire.*

V. In Concilio tamen Ephesino conuentibus Episcopis Cypriis, metropolis illius insulae, tametsi intra patriarchatus Antiocheni limites contineretur, retinuit primum morem, secundum apostolicos canones & Nicænos; id est, ordinatio Episcopi Constantiæ, qui Cypri Metropolitanus erat,

Tom. II.

relicta est synodo illius provinciæ, & vetita Patriarchæ Antiocheno. Constitutio illa manavit in omnes provincias Ecclesia, quibus sua libertas conservata est secundum Canones; addito, ne Episcopi quicquam audeant in provinciis quæ ab eis ex veteri consuetudine non pendebant: Ne patrum canones prætereantur, néve sub sacerdotij pre-textu, mundane potestatis fastus irrepit; ne clam paulatim libertas amittatur, quam nobis donavit sanguine suo Dominus noster Iesus Christus, omnium hominum liberator.

VI. Posset tentari ex iis quæ suprà dicta sunt ordinationem omnium Metropolitanorum Occidentis pertinere ad Romanum Pontificem, qui Patriarcha est Occidentis; cum præsertim Episcoporum Alexandriae & Antiochia auctoritatem Nicæna Synodus constitutæ ad exemplum Episcopi urbis Romæ. Evidem id necessarium consequitur ex iis quæ dicta sunt; sed ita tamen ut auctoritas illa ordinandorum Metropolitanorum coercentur intra limites synodi patriarchalis ordinariae Episcopi Romani, id est, de Metropolitanis tantum accipiatur qui Dioeceses Vrbicaria finibus continentur. Quapropter Justinianus formam præscribens synodorum quæ à Patriarchis convocari debent, ait disertis verbis ad illas convenire debere Episcopos qui pertinent ad eorum ordinationem. Vnde sequitur idem prosus significari, si quis dicatur ad synodum Patriarchæ cuiuspiam aut ad ejus ordinationem pertinere. In quibusdam porro ceteri Patriarchæ cum Romano componi posunt, in quibusdam discrepant. Alexandrinus enim & Antiochenus unicam tantum Dioecesim ecclesiasticam obtinebant ex decem Metropolitanis conflatam, quamquam postea Constantinopolitano tributæ sunt tres Dioeceses, in quibus xxvii. Metropolitani numerabantur. At Episcopi Romanii cura, præter patriarchatum ordinarium, qui saltē ex Dioecesi Vrbicaria decimque Metropolitanis constabat, porrigebatur in reliquias omnes Occidentis metropoles, quæ sexagenarium numerum egrediebantur. Majoris itaque Italiae partis Metropolitanæ a Summo Pontifice ordinabantur in ipsa Urbe; aut postquam Episcoporum comprovincialium consensus electionem firmaverat, ij permissu ejus ordinationem Metropolitanam celebrabant. Sed in Dioecesi Vrbicaria receptum erat ut Episcopi aliis Metropolitanis subjecti, ab eo consecrarentur. In quo similis est Episcopo Alexandriae, juxta Concilium Nicænum. Ceterum id à nemine ante me observatum fuerat.

Aa ij